

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 25 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-676/13/39838,39841

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Starosty R., o nakazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnienia mu danych osobowych cyt.: „(...) żądanych (...) wnioskiem z dnia [...] o sygn. [...] w sprawie prowadzonej przez ARiMR pod sygn. akt [...] (...)”,

nakazuję Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, udostępnienia Staroście R. danych cyt.: „(...) żądanych (...) wnioskiem z dnia [...] o sygn. [...] w sprawie prowadzonej przez ARiMR pod sygn. akt [...] (...)”.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Starosty R., zwanego dalej Starostą, o nakazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej ARiMR, udostępnienia mu danych osobowych cyt.: „(...) żądanych (...) wnioskiem z dnia [...] o sygn. [...] w sprawie prowadzonej przez ARiMR pod sygn. akt [...] (...)”. W uzasadnieniu ww. wniosku Starosta podniósł, iż cyt.: „(...) pomimo wskazania przez Starostę Powiatu R. przepisów prawa, z których wynika prawnie usprawiedliwiony obowiązek do którego niezbędne jest uzyskanie danych Z.R. przetwarzanych przez ARiMR, Dyrektor P. Oddziału Regionalnego ARiMR bezpodstawnie odmówił ich udostępnienia powołując się przy tym na źle pojęte przepisy ustawy o ochronie danych osobowych”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Starosta pismem z dnia [...] (znak: [...]) zwrócił się do Biura Regionalnego ARiMR w R. o udzielenie informacji dotyczących Pana Z.R. cyt.: „- czy pobiera on dopłaty z tytułu prowadzenia sadu na działce nr [...] poł. w Ł., - czy ewentualne przeniesienie ekwiwalentu scaleniowego z części jego działki objętej istniejącym sadem w inne miejsce w przypadku posiadania umowy z ARiMR i pobierania dopłata spowoduje wobec niego sankcje z tytułu niedotrzymania warunków umowy?”.
2. W odpowiedzi na ww. pismo P. Oddział Regionalny ARiMR w R., powołując się na art. 23 ust. 1 oraz art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, pismem z dnia [...] (znak: [...]) zwrócił się do Starosty o uzupełnienie w/w wniosku o podanie przepisu prawa, który będzie wskazywać, że żądane dane są niezbędne do realizacji określonego uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisów prawa oraz o określenie celu przeznaczenia żądanych danych, zgodnego ze wskazaną podstawą prawną.
3. Odpowiadając na powyższe wezwanie, Starosta pismem z dnia [...] (znak: [...]) wskazał ARiMR, iż cyt.: „(...) zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1982 roku o scaleniu i wymianie gruntów (...) – postępowanie scaleniowe, postępowanie wymienne oraz zagospodarowanie poscaleniowe przeprowadza i wykonuje starosta jako zadanie z zakresu administracji rządowej. W związku z powyższym dane, o które wystąpiłem [Starosta] są niezbędne do podjęcia rozstrzygnięcia w prowadzonym z urzędu (...) postępowaniu dot. okołoautostradowego scalenia gruntów wsi Ł. Gm. T.”.
4. Pismem z dnia [...] (znak: [...]) ARiMR odmówiła udostępnienia Staroście żądanych przez nie w treści wniosku informacji, wskazując, iż w jej ocenie, udostępnienie żądanych danych nie jest niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego ze wskazanych przez Starostę przepisów art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o scaleniu i wymianie gruntów, a nadto cyt.: „Wskazane przepisy nie mają zastosowania do ARiMR, jako administratora danych. Żadna z nich nie reguluje uprawnień starosty do pozyskania informacji ze zbioru danych osobowych u innego podmiotu, jaki jest ARiMR”.
5. ARiMR w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem wskazała, że wniosek Starosta nie może być uznany za uzasadniony w świetle art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. ARiMR odnosząc się do wskazanego przez Starostę celu pozyskania przedmiotowych danych wskazała, iż cyt.: „Informacje te przesądzają o tym, że nie zachodzi przesłanka niezbędności uzyskania żądanych danych osobowych w celu dokonania rozstrzygnięcia w prowadzonym postępowaniu. (...) Starosta nie wykazał, iż zachodzi przesłanka »niezbędności« żądanych danych dla spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Należy tu podkreślić, że zbiory ARiMR nie są publicznie, powszechnie dostępne. Służą one realizacji zadań własnych Agencji. Dane te są udostępniane innym podmiotom tylko, jeżeli przepis prawa obligatoryjnie nakazuje ich udostępnienie. (...) należy stwierdzić, że we wniosku o udostępnienie danych Starosta dostatecznie nie wykazał, jakie konkretnie uprawnienie lub obowiązek wynikający z przepisu prawa będzie realizował przy wykorzystaniu żądanych danych osobowych Pana Z. R.”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), każdy ma prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych. Ustęp 2 stanowi zaś, iż przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą, lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą. Przepis ten wskazuje, iż od generalnej zasady prawa do ochrony danych osobowych istnieją wyjątki. Oznacza to, iż w przypadku zaistnienia uzasadnionej okoliczności (przesłanki) racjonalny ustawodawca dopuszcza przetwarzanie danych osobowych. Przetwarzaniem danych osobowych – w myśl art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jest m.in. ich zbieranie. W doktrynie podkreśla się, iż cyt.: „(...) wytyczając reguły ochrony danych osobowych, należy uważać, aby nie przekroczyć granicy, za którą trafne i szlachetne zamiary oraz założenia zaczynają już wywoływać negatywne skutki. Ma to miejsce na przykład wówczas, gdy zbyt rygorystyczne ograniczenia w pozyskiwaniu i gromadzeniu informacji (danych osobowych) przeszkadzają w należyтым zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa (...)” (tak: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona Danych Osobowych Komentarz, 4 wydanie, Kraków 2007, str. 303-304). Nie jest dopuszczalne działanie, które zmierza do utrudniania realizowania przez właściwe organy obowiązków wynikających z przepisów prawa, zwłaszcza, gdy organy te strzegą porządku publicznego i egzekwują postanowienia przepisów prawa w granicach przyznanych im kompetencji. Celem egzekwowania prawa jest nałożenie sankcji karnej na osobę, która łamie przepisy, poprzez efektywne zebranie niezbędnych informacji zmierzających do ukarania sprawcy.

Przytoczyć należy w tym miejscu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 maja 2008 r. (sygn. II SA/Wa 229/2008), w którym WSA orzekł, iż cyt.: „(...) Z art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych wynika, iż przysługujące każdemu prawo

do ochrony dotyczących go danych osobowych nie ma charakteru absolutnego, bowiem przetwarzanie danych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą (...)”.

Z powyższego wyroku wynika, iż prawo do ochrony danych osobowych nie może pozostawać w oderwaniu od innych przepisów prawa i czynników, które należy mieć na względzie bez zakładania *a priori*, iż prawo do ochrony danych osobowych, będzie zawsze prawem nadrzędnym.

Należy ponadto wskazać, że Starosta legitymuje się przesłanką dla przetwarzania danych osobowych. Podstawę do zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych daje spełnienie jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Udostępnienie danych osobowych przez administratora tych danych jest dopuszczalne m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), bądź gdy jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych).

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2003 r., Nr 178, poz. 1749 z późn. zm.), który stanowi, iż postępowanie scaleniowe, postępowanie wymienne oraz zagospodarowanie poscaleniowe przeprowadza i wykonuje starosta jako zadanie

z zakresu administracji rządowej finansowane ze środków budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 5-7 oraz art. 4 ust. 2. Również art. 4 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy stanowi, iż postępowanie scaleniowe może być wszczęte z urzędu po uprzednim uzyskaniu opinii rady sołeckiej, a także działających na terenie danej wsi społeczno-zawodowych organizacji rolników, jeżeli: ukształtowanie rozłogów gruntów na projektowanym obszarze scalenia wskutek działalności przemysłowej, przebiegu istniejących lub budowanych dróg publicznych, kolei, rurociągów naziemnych oraz zbiorników wodnych lub urządzeń melioracji wodnych zostało lub zostanie znacznie pogorszone.

Realizacja przez Starostę zadań nałożonych na niego ustawowo wymaga wykorzystywania informacji o osobach, których działania te dotyczą. W przedmiotowej sprawie Starosta wykonuje zadania realizowane dla dobra publicznego. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o scalaniu i wymianie gruntów celem scalenia gruntów jest tworzenie korzystniejszych warunków gospodarowania w rolnictwie i leśnictwie poprzez poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych, lasów i gruntów leśnych, racjonalne ukształtowanie rozłogów gruntów, dostosowanie granic nieruchomości do systemu urządzeń melioracji wodnych, dróg oraz rzeźby terenu. Do wypełnienia zadania realizowanego dla dobra publicznego niezbędne jest podjęcie rozstrzygnięcia w prowadzonym postępowaniu dotyczącym okołoautostradowego scalenia gruntów wsi Ł. przy uwzględnieniu interesu Pana Z.R. Dla potrzeb tego procesu niezbędnym jest ustalenie informacji żądanych przez Starostę, ponieważ przesunięcie granicy działki Pana Z.R. może wpłynąć na jego prawa i obowiązki wynikające ze stosunków umownych z Agencją. Ponadto pozyskanie danych Pana Z.R. w zakresie dotyczącym informacji o pobieraniu przez niego dopłat z tytułu prowadzenia sadu na działce nr [...] położonej w Ł., ma służyć ochronie jego praw a nie interesom Starosty. W związku z powyższym Starosta posiada podstawę prawną do pozyskania danych osobowych na mocy art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zaś pozyskanie ww. danych jest niezbędne dla realizacji ustawowych uprawnień wynikających z ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kpa, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).